

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ivana Gundulića 27
21000 Split

P-4153/2023-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Općinski sud u Splitu po sucu tog suda Dunji Ljubičić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Bruna Terze iz Splita, Josipova 4 OIB:94245291508, zastupanog po punomoćniku Zvonimiru Bućanu, odvjetniku u Splitu, protiv tužene Jadranke Kalebić iz Nečujma, otok Šolta, Put Rata 27 OIB:34511456750, zastupane po punomoćniku Igoru Kalebiću, odvjetniku u Splitu, zbog isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 13. srpnja 2026. u nazočnosti stranaka, pozivom na odredbu čl.335 st.6 - 12 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, Odluka Ustavnog suda RH u 2/07, 84/08,96/08-Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, nadalje u tekstu: ZPP) dana 20. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, a koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju iznos od 190.130,59 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 01.07.2023.g. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe nadoknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku počev od donošenja prvostupanjske presude, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

II. Nalaže se tužitelju, roku od 15 dana, naknaditi tuženoj troškove parničnog postupka u iznosu od 5.750,00 € sa zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 02. listopada 2023. ustao tužbom protiv tužene, a u tužbi je naveo da je kao zajmodavac sa tuženom, kao zajmoprimcem, 29. ožujka 2000., sklopio Ugovor o zajmu i to na iznos zajma od 98.883,50 kuna ili tadašnjih 25.000,00 DEM po srednjem tečaju HNB-a. Nadalje je naveo da je ugovoreni rok vraćanja zajma bio 01. travnja 2021., redovita kamatna stopa ugovorena je u visini od 2% mjesečno uz plaćanje kamate od 01. svibnja 2000., odnosno od 1-10-og u mjesecu za prethodni mjesec. Za svaku uplatu, tužitelj se obvezao izdati tuženoj potvrdu. Stranke su sklopile čitav niz, njih ukupno 13, aneksa u kojima se utvrđivalo što je plaćeno na ime glavnice i na ime kamata i koliko je još preostalo za platiti i u kojim rokovima. Tužena je zadnju obvezu podmirila 07. srpnja 2022. Dug nije vraćen pa je tužitelj predložio provođenje postupka, izvođenje dokaza i donošenje presude kojom bi se tuženu obvezalo na plaćanje iznosa od 190.130,59 € sa kamatom od 01. srpnja 2023. Tužitelj je ujedno zatražio i plaćanje parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu tužena je istakla da se protivi u cijelosti tužbi i tužbenom zahtjevu. Od davanja zajma prošlo je 10 godina pa je istaknut i prigovor zastare cjelokupnog potraživanja tužitelja. Istakla je da nije točno da je tužitelju na ime kamata platila samo 31.671,00 € obzirom da je tužena platila znatno više. U nalazu i mišljenju Ante Blaževića na kojeg se tužitelj poziva u smislu utvrđenja visine dugovanog, vidljivo je da u obzir nisu uzete uplate tužene, a na ime kamata u razdoblju od 01. veljače 2013 do 01. kolovoza 2017. Upravo zbog dobrih i korektnih odnosa tužitelju je predložila sklapanje i novog aneksa, međutim, tužitelj je to odbio navodeći da obzirom na tešku financijsku situaciju i lock down radi Covida-19 virusa, više neće naplaćivati nikakve kamate osim neplaćenih, a tužena da vrati glavnicu. Tužena je prema Ugovoru o zajmu samo na ime kamata tužitelju isplatila iznos od 150.000,00 € . Tužena je dalje navela da je tijekom 2023. pozvala tužitelja da mu isplati 75.000,00 € no nakon nekoliko dana, tužitelj da je rekao da traži 105.000,00 € na što ona nije mogla pristati. Tužena je naglasila da je Ugovorom o zajmu prva glavnica iznosila 25.000,00 DEM dok je aneksom predmetnom Ugovoru iz 2001. glavnica utvrđena u visini od 20.451,00 €, a Aneksom iz 2004. utvrđeno je da je prethodna glavnica vraćena, a nova da iznosi 50.451,00 €. Aneksom iz 2005., utvrđeno je da je plaćena prethodna glavnica, a nova je utvrđena u iznosu od 70.451,00 €. Aneksom ugovora iz 2007. glavnici su pribrojane i neplaćene kamate i ona je iznosila 85.451,00 €. Aneksom XII temeljenog Ugovora, u ožujku 2012., utvrđeno je da je tužitelju vraćen dio glavnice od 10.451,00 € i nova glavnica iznosi 75.000,00 €. Tim Aneksom utvrđeno je da je tužena prema tužitelju ispunila sve obveze koje se tiču isplata kamata. Aneksom XIII Ugovora o zajmu od 29. siječnja 2013. utvrđeno je da je tužena ispunila sve obveze koje se tiču isplata kamata i dijela glavnice, a pozajmljeni iznos trebalo je vratiti do 31. prosinca 2013.

3. U dokazne svrhe pregledani su Ugovor o zajmu od 29. ožujka 2000., rukom pisane potvrde o isplatama kamata od 2017. do 7. srpnja 2022. (koje je predao tužitelj na dvije stranice), opomena pred tužbu, Aneks Ugovora o zajmu od 12. veljače 2001., Aneks II Ugovora o zajmu od 20. prosinca 2021., Aneks III Ugovora o zajmu od 16. travnja 2022., Aneks IV Ugovora o zajmu od 9. prosinca 2002., Aneks V Ugovora o zajmu od 29. ožujka 2000., Aneks VI Ugovora o zajmu od 19. prosinca 2005., Aneks VII Ugovora o zajmu od 23. siječnja 2007, Aneks VIII Ugovora o zajmu od 15. listopada 2007., Aneks IX Ugovora o zajmu od 18. prosinca 2008., Aneks X Ugovora o zajmu od 19. svibnja 2010., Aneks XI Ugovora o zajmu od 22. veljače 2011., Aneks XII Ugovora o zajmu od 20. ožujka 2012., Aneks XIII Ugovora o zajmu od 29. siječnja

2013., obračun salda glavnice i zakonskih zateznih kamata na zahtjev tužitelja po Anti Blaževiću, stalnom sudskom vještaku za bankarstvo, financije i računovodstvo i rukom pisani popis plaćenih kamata (koji je predala tužena na 5 stranica).

4. Tuženikov prigovor zastare je osnovan.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Stranke su popisale parnični trošak.

7. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja da mu tužena isplati iznos od 190.130,50 € na ime među njima zaključenog Ugovora o zajmu. Također je predmet spora i zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška.

8. Odredbom čl.225 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZOO) propisano je da tražbine zastarijevaju za 5 godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

9. Kao što je to iz pregledanih Ugovora o zajmu od 29. ožujka 2000. te Aneksa od I-XIII Ugovora o zajmu jasno vidljivo pravni posao među strankama je sklopljen 2000. dok je zadnji aneks tog pravnog posla potpisan 29. siječnja 2013. Tužbu je tužitelj predao sudu 22. listopada 2023. Iz navedenog je jasno da je potraživanje tužitelja u zastari.

10. Tužitelj se pozvao na to da je u konkretnom slučaju došlo do prekida zastare kako je regulirano odredbom čl.240 st.2 ZOO-a koja odredba prepisuje da se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanja osiguranja.

11. Stranke su kao što je već ranije rečeno 29. sijena 2016. sklopile XIII Aneks Ugovora o zajmu od 29. ožujka 2000. U članku 1 tog Aneksa navedeno je da su ugovorne stranke suglasne u tome da je zajmoprimaljica (ovdje tužena) do dana sklapanja tog Aneksa prema zajmodavatelju (ovdje tužitelju) ispunila sve obveze koje se tiču isplate kamata i dijela glavnice kako je to bilo određeno osnovnim Ugovorom i Aneksima od I-XII. Sto to, upravo navedeno, znači? Prema motrištu ovog suda navedeno znači da su se ugasila prešutna izjavljivanja o priznanju duga iz odredbe čl.240 st.2 ZOO-a. Stranke su u tom Aneksu XIII odredile i dan vraćanja pozajmljenog iznosa do 31. prosinca 2013. Drugim riječima rečeno 31. prosinca 2013. samo je preostali dio glavnice trebao biti vraćen. Stranke su propustile u tom Aneksu XIII naznačiti točan dio preostalog dijela glavnice kojeg tužena još treba vratiti tužitelju. Međutim, to je u novonastaloj situaciji nebitno jer tužena je preostali dio glavnice (ne kamate, koje je sve podmirila) trebala vratiti do 31. prosinca 2013. Kako je te već ranije rečeno tužbu je tužitelj predao 02. listopada 2023. pa se u konkretnom slučaju upravo ima primijeniti odredba čl.225 ZOO-a, što znači da je tužiteljevo potraživanje zastarjelo i stoga ga je sud odbio.

12. Slijedom naprijed navedenog odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude.

13. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154 ZPP-a dok je visina utvrđena uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23) i to baš Tbr.7.toč.1., Tbr.8.toč.1 i Tbr.9 toč.1 a kod VPS od 190.000,00 €. Tuženoj, koja je u postupku uspjela u cijelosti, priznat je trošak za sastav odgovora na tužbu i zastupanja na ročištu od 13. srpnja 2026. - svaka radnja po 2.500,00 €. Valja naglasiti da je tuženu pripadao i veći iznos troška za obavljene radnje po odvjetniku jer je pravilno trebalo obistiniti za svaku radnju 1.431 bod koji pomnožen s iznosom od 2,00 € koliko iznosi vrijednost jednog boda daje iznos od 2.860,00 €. Sud je, međutim, vezan zahtjevom stranke pa kako je tužena za svaku radnju zatražila iznos od 2.500,00 bodova toliko joj je sud i obistinio. Dobiveni iznos od 5.000,00 €

uvećane je za iznos od 750,00 € koliko iznosi sudska pristojba za odgovor na tužbu. Matematičkom operacijom zbrajanja navedenih iznosa dobiven je ukupan parnični trošak u iznosu od 5.750,00 € koliko će tužitelj po ovom osnovu tuženoj morati platiti, jer je on postupak izgubilo u cijelosti.

14. Radi svega naprijed iznijetog odlučeno je kao pod toč. II. izreke presude.

U Splitu, 20. srpnja 2026.

S U D A C

Dunja Ljubičić

Pravna pouka: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda a za viši, drugostupanjski županijski sud, u 3 primjerka.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tužene
- u spis

Broj zapisa: **9-3088a-fcd5d**

Kontrolni broj: **04004-a0826-65008**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.